

Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság
2.Bf.154/2025/5. szám

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2025. október 7. napján megtartott tanácsülésen meghozta a következő

í t é l e t e t:

A kábítószer-kereskedelem büntette miatt I.r. terhelt és társa ellen indult büntetőügyben a Fővárosi Törvényszék 2025. április hó 2. napján kelt 16.B.55/2025/36. számú ítéletét II.r. terhelt II.r. vádlott tekintetében megváltoztatja.

A vagyonekbevételek összegét 103.000 (egyszázháromezer) Ft-ra felemeli.

A letartóztatás befejező napjaként 2025. április 2. napját megjelöli.

A vádlott által őrizetben és letartóztatásban töltött időt akként rendeli beszámítani, hogy 1 (egy) nap fogvatartásban töltött idő 1 (egy) nap szabadságvesztésnek felel meg.

Mellőzi a tényleges tartózkodási hely feltüntetését.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Az ítélet ellen további fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

[1] A Fővárosi Törvényszék a 2025. április 2. napján kihirdetett - előkészítő ülésen meghozott - 16.B.55/2025/36. számú ítéletében II.r. terhelt II. rendű vádlottat kábítószer-kereskedelem büntette [Btk. 176. § (1) bekezdés IV. fordulat] miatt 2 év 8 hónap börtönben végrehajtható szabadságvesztésre és 3 év közügyektől eltiltásra ítélte, megállapítva, hogy a vádlott a szabadságvesztés büntetés kétharmad részének kitöltését követő napon bocsátható legkorábban feltételes szabadságra. Beszámítani rendelte az előzetes fogva tartásban töltött időt a kiszabott szabadságvesztés büntetésbe, és a vádlottal szemben 98.000 Ft erejéig vagyonekbevételeket rendelt el. Rendelkezett az eljárás során felmerült bűnügyi költség az eljárás során lefoglalt bűnjelkekről és kötelezte a vádlottat az addig felmerült bűnügyi költség megfizetésére.

[2] Az ítélet ellen az ügyész a vádlott terhére a szabadságvesztés és a közügyektől eltiltás tartamának súlyosítása végett jelentett be fellebbezést, míg a vádlott és a védő az elsőfokú ítéletet tudomásul vette.

[3] A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség BF.160/2025/9. számú átiratában a bejelentett ügyészi fellebbezés tanácsulésen történő elbírálása tett indítványt.

[4] Megállapította, hogy a Fővárosi Törvényszék az előkészítő ülésen a perrendi szabályokat megtartotta, hatályon kívül helyezést eredményező abszolút, illetve relatív eljárási szabálysértést nem vétett. A vádlott bűnösségére is kiterjedő, tárgyalásról lemondó nyilatkozatát a Be. 504. § (3) bekezdésben foglalt feltételek fennállására tekintettel törvényesen fogadta el, a vádlott bűnösségét a váddal egyező - az elkövetéskori büntető anyagi jogszabályoknak megfelelő - minősítéssel és a vád szerinti tényállás rögzítésével megállapította.

[5] Észlelte, hogy az elsőfokú bíróság a [8] bekezdésben szereplő 2x5.000 Ft összeget valójában csak 5.000 forintként vette figyelembe, így a határozat [11] bekezdése számítási hiba folytán 103.000 Ft összegű bevételre való kijavítása indokolt, amelyre az EBD2019.B.20. számú eseti döntés alapján korlátozott felülbírálat estén is lehetőség van.

[6] Az elsőfokú bíróság indokolási kötelezettségét nagyrészt megfelelően teljesítette, ítélete indokolásában azonban nem utalt arra, hogy II. rendű vádlott bűnösségét beismerő nyilatkozatát végzésével elfogadta.

[7] A büntetés kiszabása körében figyelembe veendő körülményeket az elsőfokú bíróság túlnyomórészt feltárta, további súlyosító körülményként kérte értékelni, hogy a kábítószer-kereskedelem büntettét a kereskedelem elkövetési magatartással valósította meg, továbbá, hogy a bűncselekményt hosszabb időszakon keresztül, többféle kábítószerre követte el.

[8] A felsorolt bűnösségi körülmények a büntetés céljára figyelemmel sem indokolják kellőképpen a középértéktől lefelé jelentősen eltérő tartamú szabadságvesztés kiszabását, amely nem fejezi ki a bűncselekmény konkrét tárgyi társadalomra veszélyességét. Ezért a szabadságvesztés - és ehhez igazodóan a közügyektől eltiltás tartamának - növelése indokolt.

[9] Az egyszerűsített felülvizsgálat tárgyát képező rendelkezések közül a vagyoneklobzás mértéke szorul korrigálásra, az irányadó tényállás szerint 103.000 forintra.

[10] Mindezek alapján indítványozta, hogy a Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság a tényállásban szereplő számítási hiba javítását követően az elsőfokú ítéletet akként változtassa meg, hogy a II. rendű vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés büntetés és közügyektől eltiltás mellékbüntetés tartamát emelje fel és a vagyoneklobzást 103.000 Ft összegre rendelje el, egyebekben azt hagyja helyben.

[11] Az ítéltábla a fellebbezést a Be.598.§ (2) bekezdés II. fordulata szerint elbírálva azt nem tartotta alaposnak.

[12] Az elsőfokú bíróság a felülbírálat ügyben a vádlott bűnösségét beismerő nyilatkozatát a 16.B.55/2025/36-II. számú végzésével elfogadta, így az ügyész és a védelem - törvényi korlátozás folytán - a bűnösség megállapítását, valamint a váddal egyező tényállást és minősítést nem sérélmezhetette (Be. 580. § (2) bekezdés a), b) pont).

[13] Az ügyész jogorvoslati kérelmét kizárólag a Be. 583. § (3) pontja alapján a kiszabott büntetés súlyosítása érdekében jelentette be, ezért az ítéltábla az elsőfokú ítéletnek a Be. 590.§ (3) bekezdés alapján a fellebbezéssel támadott rendelkezését bírálta felül.

[14] A másodfokú bíróság a Be. 590. § (5) bekezdés a) pont aa) és ab) alpont, és az (5a) bekezdésre figyelemmel vizsgálta azon eljárási szabályok megtartását, amelyek megsértése esetén a Be. 607. § (1), 608.§ (1) illetve a 609. § (1) bekezdés alapján az ítéletet hatályon kívül kell helyezni, a vádlott felmentésének vagy az eljárás megszüntetésének lehetőségét a bűncselekmény törvényes minősítését, továbbá az 590. § (7) bekezdés szerint az egyszerűsített felülvizsgálati tárgyat képező rendelkezéseket is.

[15] Az ítéltábla megállapította, hogy a törvényszék az előkészítő ülésre vonatkozó, a Be. 499-504. § szerinti eljárási szabályokat megtartotta, az iratok alapján nem talált olyan hiányosságot, amely az érdemi felülbírálat akadályát képezte volna, hatályon kívül helyezési ok nem volt tetten érhető.

[16] II.r. terhelt II. rendű vádlott az előkészítő ülésen a terhére rótt bűncselekményben bűnösségét elismerte, a tárgyaláshoz való jogáról lemondott, nyilatkozatának elfogadására törvényesen került sor, az elfogadás feltételei (Be. 504.§ (2) a) - c) pont) fennálltak. A vádlott a szükséges törvényi figyelmeztetéseket követően nyilatkozatának következményeit megértette, beszámítási képessége teljes volt, és az előkészítő ülésen a beismerés önkéntességével kapcsolatban ésszerű kétely nem merült fel.

[17] A vádlott beismerő nyilatkozatát az eljárás iratai alátámasztották, ezért az elsőfokú bíróság a Be. 504. § (3) alapján a bűnösségét beismerő nyilatkozatot helytállónan fogadta el és a törvénynek megfelelően járt el, amikor az ügyben ítéletet hozott (Be. 504. § (6) bekezdés).

[18] A Be. 580.§ (2) bekezdés b) pontja és az 591. § (2) bekezdés alapján az ítéltábla nem vizsgálta az elsőfokú bíróság ítéletének megalapozottságát és határozatát az elsőfokú ítéletben megállapított tényállásra alapította, amelyben fellelhető nyilvánvaló elírások a történeti tényállás érdemének érintése nélkül a kijavítás szabályai szerint javíthatók.

[19] A fellebbviteli főügyészség képviselője helytállónan észlelte a történeti tényállásban foglalt számítási hibát, amelyet az ítéltábla [8] bekezdésre figyelemmel a [11] bekezdésben a Be. 453.§ (6) bekezdés alapján annyiban javítja ki, hogy a vádlott a bűncselekmény következtében helyesen 103.000 forint bevételre tett szert.

[20] A törvényszék indokolási kötelezettségének teljeskörűen eleget tett és törvényesen járt el akkor, amikor a bizonyítékok részleges részletes értékelését mellőzve a Be. 562. § (2) és (4) bekezdés alapján határozatát rövidítetten indokolta.

[21] Az elsőfokú bíróság a megállapított tényekből továbbá helyesen vont következtetést a vádlott bűnösségére, olyan körülmény nem merült fel, amelyre tekintettel az irányadó tényállás alapján a vádlott felmentésének vagy az eljárás megszüntetésének lenne helye.

[22] A terhelt által elkövetett cselekmény minősítése megfelel az anyagi jogi szabályoknak.

[23] A büntetés súlyosítását célzó ügyészi fellebbezést a másodfokú bíróság nem találta alaposnak.

[24] A vádlott terhére rótt bűncselekmény megvalósulása esetén törvényi tételkeret két évtől nyolc évig terjedő szabadságvesztés, a büntetés kiszabásánál irányadó középérték 5 év.

[25] A joghátrány megválasztásakor az elsőfokú bíróság nagyjából hiánytalanul és a büntetés kiszabása során értékelendő tényezőkről szóló 56. Bk véleményben írtakat szem előtt tartva vette számba a vádlott javára és terhére szóló alanyi és tárgyi bűnösségi körülményeket, amelyek azonban kiegészítésre szorulnak.

[26] Míg az elsőfokú bíróság a büntetés kiszabása körében az enyhítő körülményeket teljeskörűen feltárta, súlyosító körülményként kizárólag a bűncselekmények elszaporodottságát észlelte, további súlyosító körülmény - egyetértve a főügyészi átiratban írtakkal - a hosszabb időszakon keresztül, több mint fél éven át, többféle kábítószerre kereskedéssel való elkövetés.

[27] Az elsőfokú bíróság az enyhítő körülmények túlsúlyára tekintettel indokoltan tért el a Btk. 80. § (2) alapján számított középértéktől.

[28] A büntetés mértékének meghatározásakor a törvényszék nagyobb nyomatékkal értékelve a bűnösségre is kiterjedő beismerő vallomást, helytálló indokát adta a Be. 422. § (3) bekezdés szerinti ügyészi indítványban írt mértéktől való eltérésnek.

[29] Az elsőfokú bíróság a bűnösségi körülményeket a bűncselekmény tárgyi súlyával együttesen értékelve - figyelemmel a kábítószer mennyiségére is -, a büntetési célok elérésére alkalmas, a bünteteskiszabási elveknek megfelelően tettarányos és az egyéniesítés követelményét is teljesítő szabadságvesztést és ahhoz igazodó tartamú közügyektől eltiltás mellékbüntetést szabott ki, amely eltúlzottan enyhének nem tekinthető, annak súlyosítása, a módosuló bünteteskiszabási körülményekre tekintettel sem indokolt.

[30] Az elsőfokú bíróság ítéletének az egyszerűsített felülvizsgálat körébe tartozó rendelkezései közül a vagyonekbevitel összege szorult helyesbítésre, megjelölendő volt a letartóztatás utolsó napja, e rendelkezéseket továbbá annyiban egészítendő ki, hogy egy nap előzetes fogvatartásban töltött idő felel meg egy szabadságvesztésnek (Btk. 92. § (2) pont).

[31] A fentiekre figyelemmel a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét a vagyonekbevitelt illetően Be. 606.§ (1) bekezdés alapján megváltoztatta, egyebekben a 605. § (1) alapján helybenhagyta, a vádlott tartózkodási helyének megszüntetését a 604.§ (3) bekezdés c) pont szerint feltüntetve.

Budapest, 2025. október 7.

dr. Magócsi István
Judit

a tanács elnöke

dr. Kósa Zsuzsanna

előadó bíró

dr. Fatalin

bíró

A Fővárosi Törvényszék 2025. április 2. napján kelt 16.B.55/2025/36. számú ítélete a Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság 2.Bf.154/2025/5. számú ítélete folytán 2025. október 7. napján jogerőre emelkedett.

Budapest, 2025. október 7.

dr. Magócsi István
a tanács elnöke